

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník V.

KVĚTEN 2010

č.5

*Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

KVĚTEN - MĚSÍC PANNY MARIE, KRÁLOVNY MÁJE

Jak uctívat Pannu Marii

Abychom porozuměli Ježíšově matce a jejímu přínosu k dílu spásy, nemá nás vést jen náklonnost, ale především světlo Ducha svatého.

Už koncil všechny výslovně vybízí "aby se zdrželi nesprávného přepínání" (LG 67). Takové přepínání vychází od zastánců radikálního požadavku, aby všechna výsostná práva Kristova a veškerá charismata církve byla systematicky vztahována také k Marii.

Naopak je nutné v mariánském učení vždy zachovávat nekonečný rozdíl, který existuje mezi lidskou osobou Mariinou a božskou osobou Ježíšovou.

Obdobně ale koncil všechny vybízí "aby se zdrželi příliš úzkého hlediska", to znamená nebezpečí ukřácení, jehož cílem je zmenšit či téměř vymazat význam Marie v dějinách spásy.

Takových extrémních pozic se lze vždy vyvarovat věrností zvěstované pravdě, jak je vyjádřena v Písmu a v apoštolském předání.

Křesťanské učení nás vyzývá, abychom ji přijímali jako dokonalý vzor přitakání Boží vůli.

Skrze svoji blízkost věcem našeho všedního života nás Marie podporuje v našich zkouškách, dodává nám odvahy v obtížích a stále nás odkazuje k cíli věčné spásy.

(Z promluvy Jana Pavla II., 3.1.96)

**Rozpomeň se,
o Panno Maria,
že nebylo slýcháno,
abys koho opustila,
kdo se pod tvou
ochranu utíkal,
nebo o pomoc tě žádal.**

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby se skoncovalo s hrozným a hanebným obchodováním s lidmi, které se týká milionů žen a dětí.

Úmysl misijní: Aby vysvěcení služebníci církve, řeholníci, řeholnice a apoštolsky činní laici dokázali vlévat misijní nadšení společenstvím, která jsou svěřena jejich péči.

Úmysl národní: Aby církve v naší zemi pozorněji sledovala duchovní i hmotné potřeby všech lidí.

Úmysl farní: Aby úcta k Panně Marii se projevovala i navenek zvláště v tomto mariánském měsíci.

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství
Poselství z 25. března 2010

Drahé děti!

I dnes vás všechny chci pozvat, abyste byli silní v modlitbě i v momentech, kdy vás přepadnou zkoušky. Žijte v radosti a pokoře své křesťanské povolání a svědčte všem. Já jsem s vámi a všechny vás nosím před svého Syna Ježíše a On vám bude síla a podpora. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci dubnu 2010 přijali:

Annu Svatoňovou - Vysoké Pole
Sabinu Petřů - Slopné
Kateřinu Miklasovou - Vysoké Pole
Pavla Miklase - Vysoké Pole
Elišku Mackovou - Horní Lhota

V měsíci dubnu 2010 odešla na věčnost
a byla pohřbena:

10. dubna:
Marie Váňová - 83 let
Sehradice 14

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

v našich farnostech:

KOSTEL HORNÍ LHOTA:

Pá. - St.: 17.30

Čt.: 16.00

KOSTEL ÚJEZD:

Po. - Čt.: 17.30

Pá.: 15.00 Ne 16.30

KOSTEL DRNOVICE:

Po. - So.: 19.00

KOSTEL SLOPNÉ:

Po. - Ne.: 18.30

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Při loňské velehradské pouti byl věřícím i papežskému nunciovi Diego Causerovi představen závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR, který nese název Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě. Je výsledným výstupem počátečního plenárního sněmu KC v 1997, sněmovních kroužků jak v řeholních společenstvích tak laiků v diecézích, plenárního zasedání na Velehradě r. 2003, osmi pracovních komisí a závěrečného zasedání sněmu r. 2005. Oficiálním schválením a vyhlášením tohoto sněmovního textu začíná posněmovní proces, ve kterém musíme uvést v život to, co bylo osmiletým průběhem Plenárního sněmu připraveno. Ovšem bez toho, že mu svým vlastním jednáním lidé vdechnou skutečný život, laici především, zůstane jen sbírkou „pěkných řečí“. A chystané diecézní synody jsou tedy šancí rozvinout to, co zatím bylo nezralé, nepovolené nebo uvízlo na mělčině. S dokumentem se budou průběžně seznamovat jak kněží, řeholníci, Charita a další instituce tak také věřící, což je naší povinností.

A dnes, díky péči našeho pana děkana P. J. Můčky tak činíme i my v naší farnosti zatím prostřednictvím našeho farního listu. Prvních 6 článků z 369 dokumentu Život a poslání ... je věnováno Vyznání chvály a díků.

1. Stejně jako na počátku prvního zasedání, tak i na tomto druhém zasedání Plenárního sněmu katolické církve v ČR (dále jen sněmu) vzdáváme my, účastníci sněmu na posvátném Velehradě úctu, chválu a dík Boží prozřetelnosti, která nás zde shromáždila ke slávě Otce, Syna i Ducha svatého pro dobro celého Božího lidu a k vydávání svědectví ve světě o tom, že „Ježíš Kristus je Pán“ /Flp 2,11b/. Chceme se tak podobat prvotní církvi, která „předčítala, co se ve všech částech Písma vztahuje na Krista“ /srov. Lk 24,27/, slavila eucharistii, v níž se představuje jeho vítězství a triumf nad smrtí, a zároveň vzdávala díky Bohu za jeho „nevýslovný dar“ /2 Kor 9,15/ ke chvále jeho božské velebnosti /Ef 1, 12/ a v síle Ducha Svatého.“ Očistíme proto svá srdce, aby se v nás velká Boží příslibení naplnila a při slavení sněmu bylo zjevné, jak v nás Bůh tvoří živé společenství církve.

2. Sněmem otvíráme novou kapitolu v dějinách církve našeho národa s důvěrou, že se opět setkáme s ním, Zmrtvýchvstalým a přijmeme Slovo, které jediné je skutečným pramenem života Božích dětí. Sněm nás učí přijímat jako dar znovuodhalení podstatného. Tím je Boží oslovení a stálé provázení, osobní a nikdy neutuchající vztah Nejsvětější Trojice ke každému z nás, Boží láska, která nás utváří k vlastnímu obrazu a podobě, a tím přivádí k věčné spáse. Vždyť zde na Velehradě dal Bůh našim předkům v pozeňnaném díle sv. Cyrila a Metoděje dar rozumět v mateřském jazyce Božím tajemstvím a úradkům jeho moudrosti.

Dosavadní výsledky Plenárního sněmu bilancuje odcházející arcibiskup pražský kardinál Miloslav Vlk. Málokdo se pro něj angažoval jako on. O nadějích do něj vkládaných se vyjadřuje ve svém článku Bilancování dvou desetiletí v příloze KT 09/2010/5, v němž ad hoc píše: „Podstatnou slabinou byla malá účast kněží v jeho přípravě. Důvodů bylo víc, možná to souviselo s konfliktní kauzou pražské Katolické teologické fakulty. Ta kulminovala právě v době počátků sněmovního procesu a značná část kněží nebyla na mé straně. Naproti tomu se podařilo vtáhnout do procesu tisíce laiků. Založili víc než 600 kroužků, ale nám pak chyběly síly na patřičné zpracování jejich podnětů, což si mnozí mylně vysvětlovali jako nezájem a přezíravost. Proto byl tento cenný kapitál zmarněn. V naší diecézi nyní získáváme kněze pro přípravu budoucí synody a chceme oživit aspoň některé ze sněmovních kroužků. Upozorňuji, že sněmovní výstup, dokument Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě je podnětné čtení – zejména části věnované laikům, pastorační a liturgii. Předkládám jen své osobní mínění, píše kardinál, že česká provincie s pěti diecézemi je mnohem sekularizovanější než tři diecéze provincie moravské. Ty mají hlubší náboženskou tradici, více věřících, nejvíce na jihovýchodě Moravy. Ve slezské části diecéze ostravsko-opavské je znát vliv polského křesťanství. Na Moravě je více aktivit mládeže i dospělých, též obnovených spolků. To je jedna z důležitých specifik, které v Čechách už nezažíváme. Církevní akce na Moravě mají masový charakter a rozměr. Je

vidět, že je naše země pestrou duchovní paletou. Chápu to jako šanci „jednoty v různosti“, což je rozhodující síla katolického chápání církve.

2. Přidržuj se Ježíše zaživa i ve smrti a odporuč se do jeho věrné ochrany; on jediný ti může pomoci, když tě všichni opustí. /T. Kempenský: O Následování Krista VII/2 – O svrchované lásce k Ježíši/

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Valentina Rafaje, faráře v Újezdě v letech 1950 – 1959

V historii naší katolické církve se udály v letech, kdy zde působil P. Valentin Rafaja skutečnosti, které vešly nechvalně do jejího života. Vpravdě je lze charakterizovat slovy sv. Jana Zlatoústého: Dotírají na nás přívaly a hrozné bouře, ale nebojíme se, že nás zaplaví, protože stojíme na skále. Ať sebevíc zuří moře, skálu neroztříští, ať sebevíc se zdvihá vlnobití, Ježíšovu lodičku nezatopí. A tak se ptám: Čeho bychom se báli?

Lze položit otázku – neplatí tato slova pro naši církev jako povzbuzení pro nás i v dnešní době? Řetěz přetěžkých událostí začíná „číhošským“ zázrakem, končící mučednickou smrtí tamního faráře P. Josefa Toufara 25. února 1950. Vatikánský diplomat Ottavio De Liva je následně 16.3.1950 personou grata (nežádoucí osobou) a musí do tří dnů opustit území ČSR. V únoru 1950 rozhodla církevní komise ÚV KSČ o procesu s našimi opaty a řeholníky, kteří byli po věznění a týrání odsouzeni k trestům na doživotí, deseti i víceletými tresty. V noci na 14. dubna 1950 (letos uplynulo 60 let) po rozhodnutí ÚV KSČ provedena akce „K“ – Bartolomějská noc, během níž byly postiženy uzavřením 24 řeholní domy a 1 240 řeholníků zbaveno svobody bez soudního rozhodnutí. Na Slovensku takto postiženo 16 řeholí, zabráno 75 řeholních domů a zbaveno svobody 1 136 řeholníků. Ti pak byli roztroušeni v podstatě do koncentračních táborů, i když bez plynových komor. Došlo i na diecézní kněze a biskupy.

15.5.1952 po razii v Želivě, kde byli kněží internováni, řada z nich byla pozatýkána – celkem 13 od 24 let do 12 let vězení. Dne 5. června proběhl v Jihlavě druhý soud s druhou želivskou skupinou – 8 odsouzených, celkem na 47 let odnětí svobody. Jedním ze způsobů, jak řeholníky aj. vyřadit z veřejného života bylo jejich zařazení do Pomocných technických praporů – PTP, vlastně táborů nucených prací, v nichž si odbývali vojenskou presenční službu, přitom ale nevěděli, kdy jim vojna skončí. Persekuci státního úřadu pro věci církevní dle historika Karla Kaplana postihla většinu z našich evidovaných řeholnic, kterých bylo v r. 1948 12 095.

V r. 1952 proběhl proces s vedením Katolické akce, v Ostravě v r. 1953 proces s rozsudky nad 5 boromejkami. V září 1953 proces v Českých Budějovicích, odsouzeno 7 řádových sester, v březnu 1959 odsouzeno v 1. procesu 7 a ve druhém 5 sester. Je to jen část všech procesů, soudů, nespravedlivých rozsudků, kterým se nevyhnul žádný z řeholních řádů. Jestliže akce „K“ znamenala likvidaci klášterů, akce „P“ probíhající současně s ní znamenala likvidace řecko-katolické církve a jejich násilný „návrat“ do církve pravoslavné, zejména na východním Slovensku. Nelze opomenout procesy a diskriminaci našich biskupů, opatů a jejich spolupracovníků v 50. letech, dále krutých rozsudků s tresty smrti oběšením 3 našich kněží v tzv. babickém procesu v Jihlavě v r. 1951. Neblahé likvidační „reformy“ zasáhly zák. 58/1950 Sb. do studia bohosloví, kterým byly vyčleněny bohoslovecké fakulty z rámce universit, což vedlo k dalším reorganizacím. Obdobné procesy probíhaly i na Slovensku v r. 1951 s biskupy Vojtašákem, Buzalkou a Gojdičem. Na to vše nelze zapomínat. Je na nás, abychom učinili vše, aby se podobná bezpráví nemohla opakovat. Vždyť toto vše muselo tížit a ubírat na silách i našemu tehdejšímu faráři P. Valentinovi, který zde koncem 50. let končí svou pastorační, na něhož však ti, kteří ho znali dodnes s láskou vzpomínají.

V tomto předposledním jeho zápisu ve farní kronice se dovídáme o náboženském životě v obci, v němž se píše, že víra ve farnosti jest ještě živá. Ovšem duch doby působí ...

Návštěva bohoslužeb v neděle a svátky poměrně dobrá. Za příznivého počasí kostel plný. V létě poněkud menší návštěva, poněvadž se hodně jezdí na poutě nebo různé zájezdy. Ve všední dny chodí do kostela průměrně každý pátek v zimě 100, v létě cca 40. Na roráty až 300.

Svátosti. Velká část věřících přistupuje ke svátostem 3x – 4x do roka: Na Krista Krále, na Vánoce, na Velikonoce, v létě na Sv. Hostýně. Měsíčně přistupuje asi 300-400 věřících ke zpovědi. Mužů maličko. Za celý rok přistupuje ke stolu Páně (průměr za rok 1957 – 1958): 12 138 kommunikantů, průměr měsíční 1 517. Nejvíce přistoupili v mariánském roce 1954, celkem 20 365 kommunikantů.

Školní mládež. Do náboženství jsou přihlášení skoro všichni, asi 95 %. Nejprve zde vypomáhala laická katechetka, do r. 1951/52 učila Marie Kovářová, rodačka ze Slopného, později provdaná za Stanislava Drgu z Újezda. Po ní učila zde Marie Vlková z Prakšic až do 31/12-1955. Potom učil jen duchovní správce sám. Ovšem vyučuje jen 1 hodinu týdně v každé třídě. Více nestačil. Rozvrh nevýhodný, zvláště ze 7. tř. nebo 6. tř. žáci museli na náboženství čekat hodinu, někdy i dvě. Děti však měly celkem porozumění a byly obětavé až na menší výjimky.

Mládež vystupující školu. Mívali na konci školního roku svou pobožnost s promluvou a sv. zpovědí. Obyčejně zpovědi byly v sobotu a pak na ranní v neděli společně se sv. přijímáním a s kratičkým doslovem. Dívky z Újezda, které vystupovaly, měly tyto povinnosti: Při májových společně každý den předřikovaly růženec. Při 1. sv. přijímání vedly a pořádaly děti, při Božím Těle vedly družičky.

Pouť. Slaví se zde v neděli po Navštívení P. Marie. Bohoslužby dříve bývaly slavné s cizím kazatelem a s asistencí. Nyní většinou bývá duchovní správce sám, ale vnější lesk zůstává: velká účast i cizích, krámky, kolotoče atd.

Dne 17. srpna 1959 ve Štítné n. Vlárí zemřel P. Stanislav Dostál, děkan a tamní farář. Nar. se v Mysločovicích 20.1.1883, na kněze vysvěcen 5.7.1908 v Olomouci. Náš zemřelý vdp. děkan byl vzácný kněz, vzor kněžských ctností. Vždy laskavý, trpělivý a především zbožný. I při vysokém stáří a při postupující chorobě nevynechal ani jeden měsíc naši rekolekci duchovní. Vždy byl mezi prvními a pokaždé byl u sv. zpovědi. Při pohřbu slyšel jsem jednoho štítenského farníka: náš pan děkan měl andělskou povahu a zlaté srdce.

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

PRAVIDLA PRO ZVONĚNÍ V ARCIDIECÉZI

V rámci dosažení jednotného zvonění v arcidiecézi, ustanovil otec arcibiskup, aby se zvony používaly jako znamení živé víry v Kristovu přítomnost ve světě, jako výzva ke společenství v modlitbě, bohoslužbě apod. a jako zdůraznění duchovního poselství některých událostí. Pravidelné zvonění:

- denně Anděl Páně (určení počtu a času dle individuálních podmínek v místě),
- v pátek v 15 hodin, (den a hodina smrti Páně na kříži)
- půl hodiny přede mší (dle místních podmínek a zvyklostí),
- v sobotu večer vyzvánění po Anděl Páně jako začátek svátečního dne (dle zvyku),
- při proměňování (sanktusník pokud je na kostele),
- při církevních průvodech,
- umíráčkem při oznámení úmrtí farníka,
- dle zvyku zvonění "hran" před pohřbem ve farnosti.

MODLITBY VHODNÉ K PÁTEČNÍMU ZVONĚNÍ V 15 HODIN

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět. Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.

Zachraň nás svým křížem, vysvobod' nás svým vzkříšením, Ježíši Kriste, Spasiteli světa. Pro své slavné svaté rány kéž nás chrání a zachrání Kristus Pán ukřižovaný.

Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste.

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, tys naplnil Otcovu vůli a v Duchu Svatém jsi dal svou smrtí život celému světu.

Skrze své tělo a svou krev vysvobod' i mě ze všech mých nepravostí a zbav mě všeho zlého; ať vždycky miluji tvá přikázání nikdy se od tebe neodloučím.

Modlitba k našemu ukřižovanému Pánu, Ježíši Kristu.

Velmi vhodné jsou rovněž písně z Kancionálu od čísla 300, které jsou všeobecně známé.

PROČ V KOSTELE (NE)ZPÍVÁME?

Již delší dobu lze v našem kostele pozorovat, že zpívá čím dál tím méně přítomných na posvátné liturgii. Ať to posuzují z kterékoliv stránky a beru do úvahy neznalost nápěvu či nedostatek hudebního sluchu, stále více se mi zdá, že je to hlavně z prachobyčejné lenosti a pohodlnosti.

Na dotazy proč v kostele nezpíváš se mi od několika farníků dostalo následujících odpovědí:

- Jsem na to už starý. - Nemám pěkný hlas. - Nejsem ve zpěvu školený. - Nelíbí se mi písně v Jednotném kancionálu. - Nenosím kancionál pro jeho „nekapesní rozměry“.

Co s tím, jak na tyto připomínky oponovat.

Faktem zůstává, že při sestavování Jednotného kancionálu byl úplně pominut vývoj kancionálů na Moravě, zejména v olomoucké arcidiecézi. Jednotný Kancionál se tak stal záležitostí brněnsko-pražskou, do které „olomoučáci neměli co mluvit“. O tom, zda výběr písní je nejšťastnější, zda umělecká úroveň kancionálu je na patřičné výši se stále vedou spory, ale budme rádi, že kancionály máme a že kostel může zaznít jednotnými hlasy věřících. Zahodme osobní averzi k těmto skutečnostem a přizpůsobme se novému vývojovému trendu v liturgické hudbě pro Boží lid stejně tak, jako jsme se přizpůsobili k ostatním změnám po II. Vatikánském koncilu.

Je nutné uvést, že liturgie není jen kulturní událost jako například koncert. V liturgii Boží lid odpovídá svou chválou Boha na jeho příklon k lidem, který každý člen Božího lidu osobně, ale také všichni společně prožívají. Proto je důležitou součástí liturgie především zpěv. Už sv. Augustin ve 4. století znal moc a sílu zpěvu v bohoslužbě a nabádal křesťany ke spontánnímu zpěvu. – „Zpívejte hlasem i srdcem, zpívejte ústy a jednáním v životě - vždyť zpívat, znamená milovat.“ Radostná bohoslužba je nemyslitelná bez zpěvu. Nikdy neprožíváme tak hluboce jednotu všech, jako když celý kostel zní krásnou mešní písní. Zpěvem dáváme slovům křídla. Zpěv vytváří z bohoslužby symfonii v původním smyslu slova, tj. soulad, sjednocení myslí i srdcí, společenství. I Pán Ježíš zpíval při poslední večeři. Zpívali při ní i apoštolé. Klemens Alexandrijský nazývá Ježíše „Bohem těch, kteří zpívají.“ Zpěv je dodnes nejlepší formou modlitby. Jak jinak lépe vyjádřit úctu a lásku a radost. Ale i duše z hloubi zarmoucené ve zpěvu najdou průchod k vyjádření svých citů. Bez zpěvu by byl svět smutný svět - a kostel bez zpěvu by byl smutný kostel.

Vždyť, kde si člověk od srdce zazpívá, tam je mu hned hezky, a takové místo má rád. I na lidi, s kterými si pěkně zazpíval, rád vzpomíná. Od první večeře Páně až po konce věků bude vždy zpěv ve všech formách dorozumivací řečí mezi Bohem a člověkem. Budme i my lidem, který ve zpěvu umí najít úlevu, lidem Božím, který ví, že zpěv je duší hudby a láska je duší zpěvu. Zpěv je řečí našeho společenství.

„Že jsi na to už starý?“ Máš proč zpívat vděčně. „Že nemáš krásný hlas?“ - Zpívej s láskou, ta jej zkrášlí. „Že nejsi ve zpěvu školený?“ - Přidej se pokorně k těm, kteří se učili. Jen zpívej. A co ústy zpíváš, to srdcem věř. (Jan Chrisost. Homilie na žalm 41).

Při každé královské hostině, kterou pro nás připravil Pán, spojme hlasy s Kristem a apoštoly v symfonii svého života a zpívejme svůj životní part s chutí. Nebojme se sáhnout po kancionálu, nebojme se pozdvihnout svůj hlas k Bohu ve společné modlitbě a zpěvu. Zpěv písní, ordinárií a odpovědí není záležitostí pouze těch, kteří rádi zpívají, ale je to záležitost každého z nás. Je škoda, když někdo bez vážných důvodů zpívat nechce. Hudbou dokážeš vyjádřit své pocity, svou náladu. Není tak důležité, jak zpíváš! Musí to být od srdce. Každý z nás je tu sám za sebe:

...chceme svým zpěvem oslavovat našeho Pána

...chceme mu děkovat

Za použití článků Mgr. Michala Opatrného a P. Ladislava Simajchla
zpracoval František Čech

K ZAMYŠLENÍ

DEMOKRACIE

V demokracii se volbami a hlasováním rozhoduje o tom, jakou cestou a pod jakým vedením se bude stát dále ubírat. Někdy však může vznikat mylný dojem, že hlasováním lze rozhodnout o tom, co je pravda nebo co je morální a správné, například když se hlasuje o umělých potratech či o eutanázii. Tak daleko však demokracie nesahá. Zásadní principy, které se týkají celého lidstva a každého člověka, nelze stanovit dohodou a hlasováním. Tyto principy jsou dané, poněvadž úzce souvisejí se samými kořeny lidského života, a my na nich ve svobodě a demokracii máme stavět.

Pro růst a zrání demokracie je nutné rozvinout v občanské společnosti pocit spoluzodpovědnosti. A to platí i v církvi. Je to dokonce teologicky podloženo: „Vy jste... královské kněžstvo“ (1Petr 2,9).

TRŽNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

V tvrdém kapitalismu se zrcadlí jedna negativní vlastnost – sobectví. Preferuje se vlastní prospěch za každou cenu, bez jakýchkoliv ohledů. Na druhou stranu však musíme vidět i pozitivní stránky tohoto systému: rozvíjení iniciativy, aktivity, úsilí, nasazení, aby člověk dosáhl maxima.

V socialismu byly všechny tyto iniciativy zničeny, neboť vše bylo plánováno a regulováno „shora“, bez možnosti soutěže. To působí obrovské potíže i v současnosti.

Existuje nebezpečí, že velký kapitál, soustředěný v jedněch nebo několika málo rukou, může ovlivňovat společnost, a že tedy hrozí diktatura kapitálu.

O tom, že druhá varianta, socialismus, není použitelná, všichni víme, protože nepodporuje iniciativu, „glajchšajtluje“ a podléhá ideologickému vedení státu, který jediný o kapitálu rozhoduje.

Papež Jan Pavel II. objevil třetí cestu, kterou velmi doporučuje: tržní hospodářství pod silným vlivem solidarity. To znamená vidět a respektovat druhé lidi, zvláště potřebné a chudé. Tržní hospodářství a soutěž jsou tedy oprávněné, ale zároveň podmíněné povinnostmi vůči společnosti i vůči ostatním lidem.

RODINA

Považuji za nezbytně nutné, aby křesťan žil jako křesťan také v tom společenství, které se vytváří mimo kostel. Musí žít křesťanským životem v rodině: i zde je třeba kousek společné modlitby a kromě televize se má otvírat i Písmo. Je nepostradatelné „vynést“ křesťanství a víru za hranice kamenných kostelů. Je třeba, abyste si budovali „chrám“ také doma, v rodině. Papežové při různých příležitostech, a myslím, že to byla myšlenka Pavla VI., nazývali rodinu „ecclesiola“, malá církev nebo také domácí církev. Rozumíme tím společenství, kde je Kristus uprostřed nás. A to by neměla být jen nedělní záležitost.

BŮH JE BLÍZKO

Je velmi důležité, abychom si zřetelně uvědomovali a prožívali skutečnost, že nebe je otevřené a Bůh je Bohem blízkým, že sestupuje a je uprostřed nás jako hořící keř... Co řekl Kristus? „Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!“ (Lk 12,49). A o Letnicích tento oheň seslal a jím proměnil všechno.

Nejsme sami, i když by se nám někdy mohlo zdát, že Bůh mlčí a že nás opustil. Nebe je otevřené a Bůh je Bohem blízkým. Bůh je ohněm lásky Ducha svatého, tento oheň přichází a plane v našich srdcích.

Eucharistie je jako hořící keř, to znamená hořící láska Boží před námi, která nás oslovuje, zve a naplňuje.

(podle kardinála Miloslava Vlká – Úvahy o životě a smrti zpracoval Václav Ulrich)

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S P. MGR. KARLEM MATLOKEM, MIC

V našem děkanátu působí řeholní společenství kněží mariánů, což ví nejspíše nejenom ti, kteří se pravidelně anebo alespoň občas zúčastňují fatimských pobožností v Brumově nebo poutí k Božímu milosrdenství v Nedašově (mimochodem pobožnosti se tam konávají každý pátek).

Připomeňme si, že k nám přišli z Polska v roce 1992 – tudíž zde žijí a pracují už bezmála dvacet let. Za tu dobu se jich v Brumově vystřídalo několik: o. Jiří Gabski, o. Mir. Lukaszewicz, o. Cezar Mizia, o. Wl. Ciaglo, o.

Marek Kurzynski, o. Ed. Tomczyk, o. Mir. Sledzinski; v současnosti zde zůstávají čtyři kněží: P. Karol Matlok, MIC, administrátor v Brumově, P. Jiří Cymanowski, MIC, administrátor v Nedašově, P. Stanislaw Malinski, MIC a P. Mariusz Sierpniak MIC, kaplan v Nedašově a Brumově.

O tom, jak se jim tady žije, jaké je jejich poslání a jak to s Kongregací mariánů vůbec je, jsme si povídali s jedním z nich, s otcem Karlem.

Jak už název kongregace napovídá, Vaším charismatem je šíření úcty k P. Marii. Co však přesně znamená řeholní zkratka MIC?

Není to asi tak samozřejmé jak by se na první pohled mohlo zdát. Plný název naší řehole zní: Kongregace kněží mariánů Neposkvrněného Početí Panny Marie (latinsky: Congregatio Clericorum Marianorum ab Immaculata Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae) a pak máme nejenom šířit úctu k Panně Marii, ale máme za úkol zvláště rozšiřovat tajemství Neposkvrněného Početí Panny Marie. A to v praxi znamená:

- hlásat posvátnost lidského života od jeho počátku až do přirozené smrti
- ukazovat lidem, že milost Boží vždycky je tou první a pak teprve lidské snažení – a proto mariáni na poslední generální kapitule přijali rovněž jako součást svého poslání rozšiřování tajemství Božího Milosrdenství
- učit lidi chodit v Boží blízkosti a žít svatý život, který nachází zalíbení v Božích očích – žít jak žila Panna Maria

Naše řeholní zkratka MIC vysvětluje, že jsme Mariáni ab Immaculata Conceptionis – Mariáni od Neposkvrněného Početí (Panny Marie).

Řád kněží Mariánů má za sebou více jak třistaletou historii. Víme – hodně dlouhá doba. No přesto, mohl byste nám ji, otče, alespoň rámcově přiblížit?

Kongregace kněží mariánů Neposkvrněného Početí Panny Marie je první mužskou řeholí, která vznikla v druhé polovině 17. století v Polsku.

Založil ji blahoslavený Stanislaw Papczyński, který se narodil 18. května 1631 v obci Podegrodzie u městečka Starý Sacz. Rodiče ho vychovali v hluboké víře a v úctě k Neposkvrněnému Početí. Z rodné obce odešel Stanislaw na studia. Část z nich absolvoval v Podolinci a v Prievidzi na Slovensku. Po skončení studií v jezuitských a piaristických kolegiích vstoupil na cestu kněžského a řeholního života. Obdarovaný množstvím schopností vynikal jako talentovaný pedagog a vychovatel mládeže, znamenitý kazatel,

moudrý duchovní pastýř a spisovatel. Ze zvláštního Božího vnuknutí v roce 1673 založil první klášter mariánů v obci Puszcza Korabiewska u městečka Skierniewice. Zakladatel nového řeholního společenství vytyčil tři cíle: šíření úcty k Panně Marii, pomoc trpícím duším v očistci a pomoc diecézním kněžím při vzdělávání chudých a nevzdělaných. Otec Stanislav zemřel 17. září 1701 v Górze Kalwarii u Varšavy. U jeho hrobu v kostele Večeře Páně získávají věřící mnoho potřebných milostí.

Blahoslavený otec Stanislav byl beatifikován 16. září 2007.

V období carských pronásledování hrozil řeholi zánik. Carská vláda zakázala přijímat nové kandidáty. Část řeholníků byla poslána na Sibiř, část začala působit v diecézích a část musela žít v klášteře v Marianpole v Litvě. V roce 1908 zůstal v řeholi už jen jeden řeholník - generální představený Wincenty Senkowski. Den „vyhasnutí“ řehole se blížil. Ale Bůh měl s řeholí jiné plány.

Rodák marianpolské farnosti, blahoslavený Jiří Matulajtis - Matulewicz (1871 - 1927), profesor Duchovní akademie v Petrohradě, později biskup Vilniusu, se souhlasem Apoštolského stolce, ale v utajení před carskou vládou, vstoupil do společnosti kněží mariánů v Marianpoli. Řeholní sliby složil do rukou otce Senkowského 29. srpna 1909.

V ten den se otevřela nová kapitola rozvoje a působení mariánů. Otec Obnovitel zreformoval řeholní společnost do dnešní podoby a přizpůsobil ji novým potřebám církve a životním podmínkám. Komunita se začala rychle rozvíjet, v roce 1911 měla tři členy a po několika málo letech čítala už více než tři sta kněží a řeholních bratrů. Blahoslavený otec Jiří Matulewicz byl beatifikován 28. června 1987.

A jak fungujete dnes? Co je hlavním smyslem a náplní Vaší práce?

Heslem Mariánů je (heslo dané obnovitelem): „Pro Christo et Ecclesia“ Otec zakladatel určil kněžím mariánům tři hlavní cíle: Šíření úcty k Neposkvrněnému početí Panny Marie a následování jejích ctností; pomoc duším v očistci, zvláště duším padlých ve válce a obětí živelných pohrom; pomoc správcům farností a apoštolská činnost.

Dnes Mariáni vedou mariánská poutní místa a farnosti po celém světě, šíří apoštolát Božího milosrdenství, vydávají četné knihy z mariologie a křesťanské literatury, organizují vědecká sympozia, přednášejí na univerzitách, vedou hospice a formační centra pro rodiny a mládež, vedou exerciční domy. V Polsku, Anglii a Spojených státech Mariáni úzce spolupracují s laiky, kteří žijí jejich charisma.

Obnovitel Mariánů, blahoslavený P. Jiří Matulewicz, zdůrazňoval nutnost spolupráce kněží s laiky na díle evangelizace.

Říkáte po celém světě. V kterých dalších zemích tedy kněží mariáni ještě pracují? Působí Váš řád ještě i na jiných místech českého, případně česko-slovenského vikariátu?

Dnes naše kongregace tvoří kolem 550 členů. Působí v 18 zemích na celém světě. Jsou to: Polsko, Portugalsko, Litva, Lotyšsko, Ukrajina, Bělorusko, USA, Brazílie, Argentina, Itálie, Německo, Česko, Slovensko, Kazachstán, Kamerun, Rwanda, Filipíny, Austrálie.

V České republice působíme na třech místech kde máme své řeholní domy: v Brumově-Bylnici (tady pečujeme také o farnost v Nedašově); v Praze (farnost sv. Vojtěcha a kostel sv. Voršily na Novém Městě, farnost sv. Michaela Archanděla v Podolí a farnost sv. Prokopa v Bráníku); Mariánské poutní místo Hrádek u Vlašimi (tady pečujeme také o kostel sv. Bartoloměje Trhový Štěpánov; filiální kostel sv. Víta Radošovice; kostel sv. Prokopa Nehov; kaple Nejsvětější Trojice Libež; kostel Javorník; kaple sv. Jana Nepomuckého Chlum; kaple Kladruby).

V překrásné, nově vybudované, monumentální bazilice P. Marie v Lichni byl před třemi lety blahořečen Váš zakladatel o. Papczinski. Zúčastnil jste se také této slavnosti?

Možná, že Vás trochu zklamalo, ale nemohl jsem tam být. Někdo musel zůstat ve farnosti – a byl jsem to zrovna já. V polské televizi byl ale přímý přenos z blahořečení, a tak aspoň tímto způsobem jsem mohl prožívat tu velkolepou událost. Na blahořečení jsme čekali přes 300 let. Přes dlouhá léta jsme dobře neznali našeho otce zakladatele. Spisy, které zanechal byly napsané v latině, a proto jsme neměli možnost se k němu přiblížit. Díky blahořečení otec Stanislav se nám mariánům postavil zase živě před očima a začali jsme daleko víc čerpat z jeho ducha.

Jak se stalo, že jste se vydali na misie právě k nám na Moravu?

1. července 2010 tomu bude 18 let, kdy na pozvání otce arcibiskupa Jana Graubnera začala působit zde na Valašsku a v pozdější době i v Čechách Kongregace kněží mariánů. A jak se to stalo, že kněží mariáni působí v olomoucké arcidiecézi? Způsobila to Boží Prozřetelnost – a to skrze jisté lidi.

Jak vypráví otec Stanislaw Malinski, stalo se to takto: Mariáni už působili od 1. září 1990 v nitranské diecézi ve farnosti Drietoma. Často za námi kněžími přijížděli hosté z Polska, aby obdivovali krásu a památky Československa. Na podzim roku 1990 vezl otec Stanislaw Lugowski MIC své hosty zpátky do Polska. Cestoval přes Moravu a zastavili se v Olomouci v katedrále svatého Václava. Prohlédli si katedrálu a zde se setkali s řeholní sestrou Lukreciou z Kongregace Svatého kříže. Otec Stanislaw pozdravil a představil se, že je knězem z Polska a že působí na Slovensku v nitranské diecézi u biskupa Korca. Sestra Lukrecia na tuto informaci reagovala: „A pročpak nepřijdete i do naší diecéze? Zde jsou tak velké potřeby kněží! Promluví s otcem arcibiskupem Františkem Vaňákem a věřím, že se stane zázrak! Že mariáni přijdou do naší arcidiecéze.“ Rozhovor jsme ukončili a odcestovali do Polska.

V našich pozdějších rozhovorech v Drietomě a v Glucholazach se spolubratřimi jsme se často vraceli k myšlence sestry Lukrecie, že je třeba skutečně něco učinit - po několika desetiletích bezděčného sousedství Glucholaz s arcidiecézí olomouckou - a vypomoci na Moravě. Díky „železné oponě“ jsme nevěděli, co se v církvi na Moravě za těch 50 let stalo, chtěli jsme ale raději než jen symbolicky, odpovědět zrovna nabídkou výpomoci u našich nejbližších sousedů.

Nedlouho potom přišel dopis od otce arcibiskupa Vaňáka zvoucí otce Stanislaw Lugowskiego na audienci k sobě do Olomouce. Po telefonické domluvě jsme nakonec jeli do Olomouce tři kněží: P. Stanislaw Lugowski MIC, P. Piotr Federowicz MIC a P. Stanislaw Maliński MIC. Otec arcibiskup František Vaňák nás přijal s radostí. Z rozhovoru vyplynulo, že potřeba kněží na Moravě je opravdu velká, takže bychom mohli hned „nastoupit“. Dokonce nám navrhl, že by nás mohl okamžitě jmenovat jednoho děkanem, druhého farářem třech farností a třetího kanovníkem a chtěl nám hned poskytnout i auto, abychom si mohli dovézt svoje věci. Rozhovor proběhl velmi dobře. Nikdy nezapomeneme na to, jak za námi již nemocný arcibiskup Vaňák z výšky ze schodů volal: „Spes nostra salve!“ Následovaly další rozhovory představených s arcibiskupem Vaňákem. Konečně arcibiskup Vaňák byl pozván na vizitaci na Horu sv. Anny u Opole – zde pak se setkal v Glucholazach se samotným otcem provinciálem mariánů P. Stanislawem Kurlandzkim MIC. V rozhovoru s ním otec arcibiskup ještě jednou velmi prosil o kněze mariány do olomoucké diecéze. Za několik týdnů otec arcibiskup František Vaňák zemřel – nedočkal se mariánů.

Provinciál P. Stanislaw Kurlandzki MIC pochopil později tuto arcibiskupovu prosbu jako jeho „závěť“. 1. července 1992 následovalo uvedení Kongregace kněží mariánů již novým biskupem Janem Graubnerem do farností v Brumově – Bylnici a v Nedašově. Dne 5. května 1993 podepsal otec provinciál Stanislaw Kurlandzki MIC s arcibiskupem Janem Graubnerem, metropolitou moravským, dekret o trvalém působení kněží mariánů na území olomoucké arcidiecéze. Kněží měli ve své správě farnost brumovskou, kde také bydleli, a farnost nedašovskou, kam se za pastorační dojíždělo. Na faře v Nedašově bydlel v té době až do své smrti v r. 1996 P. Jan Janýška – bývalý nedašovský administrátor – který byl v penzi a v Nedašově vypomáhal.

A jak se vám tu líbí?

Jsem tady doma. Když někam odjíždím, pak se vracím do Brumova jako mého domova. V Polsku mám své kořeny, rodinu, ale svou farnost mám velice rád a rád se tady také vracím. Brumov je první farnost, ve které působím a na české poměry je to velice živá farnost.

Moc dobře, že jste si tu našel svůj nový domov – nicméně, když srovnáme: naše země jako jedna z nejvíce ateistických a Polsko ...

Musím přiznat, že ovzduší, ve kterém se hýbeme je jiné jak v Polsku. Tady církev má daleko slabší postavení. Po cele desetiletí se lidem vtlačovala myšlenka, že víra je soukromou záležitostí a nemělo by se s ní vycházet ven. Hodně je tady cítit, jak je oslabena rodina.

(Bohužel smutná realita, ale to by bylo zase na jinou debatu ...)

Ted' máme měsíc květen – měsíc Panny Marie. Co byste nám Vy, jako kněz Marián sdělil, doporučil, možná k čemu nás vyzval ve vztahu k naší Matce, Panně Marii?

Nejkrásnější úcta k Panně Marii spočívá v chození v jejích šlépějích. A to znamená žít jak Ona žila a napodobovat její vlastnosti: pokoru, čistotu, odevzdanost vůli Boží, poslušnost, laskavost, dobrosrdečnost, ochotu a mnoho dalších.

K tomu, ať se Vám to pod ochranou Panny Marie daří, všem ze srdce žehnám.

Děkujeme. I za tento rozhovor. Sluší se také poděkovat za všechnu obětavou práci Vaši i Vašich spolubratrů, kterou tu pro nás už léta vykonáváte – a jak doufáme, ještě vykonávat budete; že jste na náš stav na duchovním poli konkrétně reagovali nabídnutím pomocné ruky, tomu se říká více než jenom pochopení situace... Ať Vám Bůh žehná a dá Vám (a zároveň i nám) pocítit ovoce Vašeho snažení.

V souvislosti s událostmi posledních dnů nelze touto cestou nevyjádřit naši bolest a upřímnou účast na leteckém neštěstí, tragédii, která postihla celou polskou zemi. Možná, že jsme byli mnozí sami překvapeni, jak nás tato událost hluboce zasáhla. A nebýt jí, snad bychom si doteď ani pořádně neuvědomili, jak mají oba naše národy k sobě blízko... Kéž to dokážeme vnímat i jindy, pochopitelně, za úplně jiných, mnohem radostnějších okolností.

Chtěli byste se dozvědět více ze života kněží Mariánů? Pak si můžete najít

<http://www.mariani.ic.cz>

/H.Martincová/

Křesťan má být odborníkem v pravdě a přeborníkem v lásce.

Naše doba potřebuje více svědomí a více bratrství.

I ta nejzapadlejší pošta má spojení s celým světem.

I ten nejposlednější člověk může mít spojení s nekonečným Bohem.

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU – FARNOST ÚJEZD

1. května : Sobota Sv. Josefa, Dělníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Josefa Kubíčka, duše v očištění, Boží požehnání, dary Ducha svatého a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za d.p. P. Jana Pavelku a jeho + rodiče
2. května : Neděle 5. neděle velikonoční Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Vladimíra Kráčalíka, rodiče z obou stran, dary Ducha svatého a Boží pomoc pro živé rodiny Ke cti sv. Floriána za živé a + hasiče ze Slopného Za + rodiče Štěpánkovy, Trčkovy, syna Karla, manžele Slovákovy a Boží milost pro živou rodinu Za + Františka Zvonka (<i>výroční mše svatá</i>)
3. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Josefa Polčáka, rodiče Vařákovy, čtyři děti, rodiče Polčákovy, syna Františka a Boží ochranu pro celou rodinu
4. května : Úterý Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodinu Barcúchovu, Novákovu, Sýkorovu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, sourozence, rodiče z obou stran, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
5. května : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jana Machů, manželku Martu, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Rakovy, rodiče z obou stran, sestru Růženu, Josefa Polčáka a dar zdraví pro živou rodinu
6. května : Čtvrtek Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Barcuchovy, + syna, stařečky Psoťovy a duše v očištění Za + rodiče Machů, vnuka, + rodiče Zichovy, jejich + děti, + stařečky z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
7. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Marii a Františka Machů, jejich rodiče, rodiče Šimákovy, děti, manžely Rošťanské a dar zdraví pro živé rodiny Za rodiče Kozubíkovy, Mlýnkovy, syna a Boží požehnání pro živou rodinu
8. května : Sobota Panny Marie, prostřednice všech milostí	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Zvonkovy, prarodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za dlouhá léta života, + manžela, tři syny a dva zetě
9. května : Neděle 6. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.: 11.00 VP:	Za + Zdenku Polčákovu, rodiče Polčákovy, syna Františka, rodiče Bělaškovy, syna Josefa, strýce Františka, Marka Hodošihy, Milana Sucháčka, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Zdeňka Machů, rodiče Kozubíkovy, Machů a živou rodinu Za + Josefa Žáka, rodiče, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Ambruse (<i>výroční mše svatá</i>) Za živé a + sedmdesátníky z Vysokého Pole
10. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za živou rodinu s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie
11. května : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Andělu Poláchovu, rodiče, bratra Josefa a sestru Františku Za manžele Častulíkovy a duše v očištění
12. května : Středa Sv. Nerea a Achillea; sv. Pankráce, mučedníků	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Aloise Barcucha, jeho rodiče, rodiče Pavelkovy, Drábkovy a ochranu Boží pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu, za živou a + rodinu Sedláčkovu a Petřů

13. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ Panny Marie Fatimské	6.30 Új.: 17.35 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za farníky Za + rodiče Matušincovy, dceru Marii, rodiče Machů, dva švagry, prarodiče, duše v očištění a dary Ducha svatého pro živé rodiny Za + manžela, rodiče Zvonkovy, Fiodorovy, stařečky z obou stran, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za + Jarmilu Urbanovu, rodiče, dvoje stařečky, jejich syny, vnuka Josefa a dar zdraví pro živou rodinu
14. května : Pátek Svátek sv. Matěje, apoštola	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Petra Baláčka, + Marii Hlavicovu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Ludmilu Šustkovu, rodiče Šustkovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
15. května : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + manžela a syna Semelovy, + rodinu Zvonkovu a Václavíkovu a celou živou rodinu Za + Miloslava Kozubíka, vnuka Daniela, otce Eduarda Krpenského, rodiče Jurčíkovy, prarodiče a živou rodinu
16. května : Neděle 7. neděle velikonoční Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.: 15.00 VP.:	Za + Marii a Bohumila Pavelkovy, jejich rodiče, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Josefa Janoše, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny Za farníky (sv. křest) Za živé a + hasiče z Drnovic Za rodiče Zichovy, děti, živou a + rodinu
17. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Balouchovy, Hrbáčkovy, syny, zetě, vnuka a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
18. května : Úterý Sv. Jana I., papeže a mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Kráčalíkovy, syna, vnuka, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu Za Josefa Častulíka, syna Josefa, dvoje rodiče a Boží pomoc pro živou rodinu
19. května : Středa Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Machů, jejich sourozence, syna Františka s manželkou, stařečky Machů a duše v očištění Za + rodinu Poláchovu a Kovářovu
20. května : Čtvrtek Sv. Klementa Marie Hofbauera kněze	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Vladimíra Zichu, dceru Leničku, rodiče Zichovy, Andělu Drábkovu a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Andělu a Jana Zichovy, syny Stanislava a Františka a dary Ducha svatého pro živé rodiny
21. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Marii a Františka Machů, + rodiče Častulovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za + rodiče Urbanovy, Mozgovy a Boží požehnání pro živou rodinu
22. května : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Martincovy, Zvončákovy a jejich vnučku Hanu Častulíkovu Za + Stanislava Hübnera, syna Stanislava, zetě, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu
23. května : Neděle Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO Pouť včelařů na Sv. Hostýně	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.: 15.00 VP.:	Za + Anastázií Olejníkovu, + Jana, Annu, Aloise a Ludmilu Olejníkovy, jejich rodiče a sourozence a duše v očištění Za Františka Kozubíka, bratra, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Zichovy, syna Jana, dceru Aničku a dar zdraví pro živou rodinu Za + Marii Hlavičkovu, bratry a neteř Za šedesátníky z Vysokého Pole

24. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Jana Černobilu, + rodiče a sourozence, syna Petra, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny
25. června : Úterý Ferie barva zelená, 515,-,812	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Stanislava Zvonka, rodiče z obou stran, sourozence, duše v očisti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní u příležitosti životního jubilea, za dvoje + rodiče, sestru a dva švagry
26. května : Středa Sv. Filipa Neriho, kněze	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Maliňáka, vnučku Renatku, duše v očistci a pomoc Ducha sv. pro živou rodinu Za Miloslava a Marii Váňovy, jejich rodiče, dceru Jaroslavu a Boží ochranu pro živou rodinu
27. května : Čtvrtek	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za živou a + rodinu Častulíkovu, dva syny, dva švagry, duše v očistci a dar zdraví pro živé rodiny Za rodiče Machučovy, děti, rodiče Haboňovy, syny, snachu, duše v očistci a pomoc Boží pro živou rodinu
28. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kamenčákovy, Frýželkovy, Šimonů, jejich děti a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Kučerovy, dvě sestry, švagry a Petra Černocho
29. května : Sobota Sobotní památka P.M.	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Strbákovu, Barcůchovu a Hejtmánkovu Za + rodinu Majerikovu, Masařovu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
30. května : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE 1. sv. přijímání dětí v Újezdě	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za živé a + pětasedmdesátníky z Újezda Za + Marii Hlavičkovu, rodiče, dva bratry a duše v očistci Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, živou a + rodinu Za děti prvokomunikanty
31. května : Pondělí Svátek Navštívení Panny Marie	17.35 Új.:	Za Jana Geržu, rodiče, prarodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU – FARNOST HORNÍ LHOTA

1. května : Sobota Sv. Josefa, Dělníka	17.45	Za Boženu Majzlíkovu, Josefa Demla, celou živou a + rodinu
2. května : Neděle 5. neděle velikonoční Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	6.55 9.30	Za Marii a Květoslava Nášelovy, celou živou a + rodinu Za + rodiče Martincovy, syna Miroslava, jeho ženu, dar zdraví, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
6. května : Čtvrtek Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	16.00	Za + Martu a Aloise Váňovy, bratra Antonína, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro celou živou rodinu
7. května : Pátek Ferie	17.45	Za + rodiče Malýškovy, Voltnerovy, Slávku a celou živou rodinu
8. května : Sobota Panny Marie, prostřednice všech milostí	16.30 17.45	<i>Sehradice</i> Za farníky a za společenství Panny Marie, Matky Církve (<i>výroční</i>) Za členy živého růžence
9. května : Neděle 6. neděle velikonoční	6.55 9.30	Za + Marii Jankovu, sestru, jejich rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
13. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	7.00 16.00	Za Anastázii Kuželovu, manžela, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za Františka a Ludmilu Majzlíkovy, syna, vnuka, rodiče Majzlíkovy, Záhorovské a duše v očištění
15. května : Sobota Ferie	17.45	Za rodiče Šenovské, syna, dědečky a Boží ochranu pro živou rodinu
16. května : Neděle 7. neděle velikonoční	6.55 9.30	Za živou a + rodinu Martincovu, Vítkovu a Měrkovu Za + Františka Brostíka, celou živou a + rodinu
20. května : Čtvrtek Sv. Klementa Marie Hofbauera kněze	16.00	Za + rodinu Šenovskou, Hlavicovu, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
22. května : Sobota Ferie	16.30 17.45	<i>Sehradice</i> : Mše svatá a žehnání kříže Na poděkování dobrému Bohu za dar víry, všechny přijaté milosti s prosbou o plnost darů Ducha svatého, o dar spásy a dar plnění Boží vůle pro všechny lidi
23. května : Neděle Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	6.55 9.30	Za + Františka Katauera, rodiče Katauerovy, Váňovy a dar zdraví pro živou rodinu Za Petra Zábojníka, + rodiče Zábojníkovy, Pytlovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
24. května : Pondělí Ferie	17.30	<i>Sehradice</i> : Za + rodinu Bačovu, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
27. května : Čtvrtek	16.00	Za + manžele Marii a Františka Sanytrákovy a živou rodinu
29. května : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za + rodiče Pavlišovy, jejich rodiče, duše v očištění a živou rodinu Pavlišovu
30. května : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	6.55 9.30	Za + Františka a Marii Juránkovy, duše v očištění, živou a + rodinu Za Františka a Ludmilu Malotovy, syna Františka, rodiče Masařovy a Boží ochranu pro celou rodinu

POZNÁVAT ZNAMENÁ PROŽÍVAT

Žít novým životem (Řím 6,3-11)

Potkal jsem náhodou biskupa z ostrov Krku v Chorvatsku a zdálo se mi, jako by to byl starý známý, ale jenom podle jména jeho sídla. Připomnělo mi to totiž Wolkerovu báseň: „ Na břehu ostrova Krku, na břehu z kamení moře jsem hledal šest smutných dní.“ To jsou ovšem tajemná slova.

Na skalnatém ostrově v Jadranu není potřeba hledat moře. Je možné ho zahlédnout ze všech stran. Mladičský básník z Moravy o moři četl a snil. Žilo v jeho představách a citech, ale očima ho nikdy neviděl. Kde by se vzalo moře v rodné Moravě, na Svatém kopečku u Olomouce, kde měli Wolkerovi domek? A přece se mu jednoho dne přání splnilo. Z Československa se tehdy začínalo jezdit do tehdejší Jugoslávie na prázdniny a pochopitelně všichni pospíchali k moři. Také Wolker se dostal až na ostrov Krk. Jaké byly jeho dojmy? Zdají se nám bizarní. „ Na břehu ostrova Krku, na břehu z kamení moře jsem hledal šest smutných dní. A moře jsem nenašel. Viděl jsem ptáka jen, jak blankytní perutí přilétal den co den, by večer znavený usedl v pobřežní kameny.“ Když se taková básnická slova ve škole rozebírají a vysvětlují, působí žákům nemalé trápení. Ale jsou snadná k pochopení pro toho, kdo už podobný zážitek prodělal.. Například, když si něco dlouho představujeme a pak se to stane, často si povzdychneme, že to není ono, že to neodpovídá obrazu, jaký jsme měli ve svých představách. Něco podobného se stalo i Jiřímu Wolkerovi, když se dostal k moři. Svě řešení našel až sedmý, sváteční den., když nad městem zněl zvon a on vystřízlivěl jako opilec ze svých snů. Našel moře. Kde? V hospodě u mola v očích námořníků, kteří „tu stavějí moře a z moře jsou vystavěni.“

Jak tento básníkův zážitek převést do řeči obyčejných lidí? Zkusme to na poli filozofie. Evropské myšlení zná od počátku novověku dva hlavní směry: empirizmus a idealismus. Empiristé jsou lidé vědečtí a za skutečné a pravdivé považují jen to, co vidí očima, o čem se mohou přesvědčit smysly a pomocí přístrojů. Mám zdravé oči a vidím koně, pak kůň skutečně existuje. Mohou se o tom přesvědčit i jiní. Idealisté z Kantovy školy se ale ke skutečnosti staví jinak. Myslíš, že vidíš koně? – ptá se Kant. Nevidíš. Vidíš jenom obraz, který o něm máš ve své hlavě. O skutečnosti víš jenom to, co si o ní myslíš. Pravá skutečnost jsou tedy jenom tvé myšlenky.

Na první pohled vidíme, jak jsou oba směry jednostranné. V empirizmu je člověk zredukován pouze na jakýsi fotografický aparát, dobrý nebo špatný, který sbírá snímky z okolí. Idealisté si naopak jsou vědomí, že mají božskou schopnost rozumem poznávat pravdu, ale ztrácejí smysl pro to, co je mimo ně. Je možné oba tyto směry smířit? Básník Wolker mezi nimi našel soulad svou intuicí. Pravé more nebylo takové, jaké si představoval. Nebyla to ani modrá voda, kterou viděl očima. Pravá skutečnost je zážitek, jenž člověk přežívá ve styku s tím co je mimo nás. Dítě poznává matku, protože s ní žije. Poznáváme přitele, protože s ním často a upřímně mluvíme.

Biblisté nám potvrzují, že takový význam má slovo „poznávat“ v Písmu svatém. Poznávat válku znamená prožívat jí, poznávat ženu znamená žít s ní. Had slíbil prarodičům v ráji, že budou poznávat dobro i zlo, tj. udělají zkušenost s hříchem. Filozoficky se tedy dá říci, že pravé poznání má dialogický charakter, znamená to žít ve styku s tím, co je mimo nás i co mluví uvnitř nás. Wolkerovi námořníci tak prožívají moře, ale platí to i o všech ostatních hodnotách: o prožívání rodinného života, přátelství, práce. Duchovní autoři učí, že takové musí být i poznávání Boha. Pouze abstraktním přemýšlením o Bohu se nikdo nestane náboženským. Podobně jako bankovní úředník, který celý počítá peníze, také pouhým počítáním nezbohatne. Rozjímat o Kristových slovech znamená naopak přivlastnit si je tak, aby se staly životní zkušeností, aby to byla živá slova, jimiž k nám mluví Kristus a my odpovídáme.

Vypravuje se charakteristická anekdota o prostém řeholníkovi, který často četl evangelium a hodně o něm rozjímal. Jeho učený spolubratr napsal vědecký výklad Písma svatého, přinesl mu jej a za nějaký čas se ho zeptal: „Doufám, že moje kniha vám hodně pomohla při rozjímaní a že teď mnohem lépe rozumíte evangeliu?“ Odpověď byla nečekaná: „Ve vaši knize jsem ničemu nerozuměl, ale protože každý den o evangeliu rozjímám, začínám v ní něco chápat.“

Připravila Terezia Machů

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

P. Kulda Beneš Metod (1820-1903)

Narodil se 16. března 1820 v Ivančicích. Studoval na jihlavském gymnáziu, a v Brně pak filozofii a teologii. Z rodných Ivančic si přinesl národní uvědomění a svou vlastní nesmírnou pílí a touhou po vzdělání. První místo, jako kaplan, přijal roku 1845 v Židlochovicích a zde vznikly jeho první literární práce. Rok 1848 se svou revolucí ho zastihl v Loděnicích, kde se exponoval proti volbám do německého sněmu ve Frankfurtu a vysloužil si tím přeložení až do Starého Hobzí u Slavonic. Roku 1850 byl povolán do Brna jako duchovní správce v ochranově pro zanedbanou mládež. Patřil k nejvýznačnějším českým kulturním pracovníkům v tehdejší Brně. V letech 1850-1859 zde vydával kalendář Moravan, psal články a úvahy do České včely, Pražských novin, Moravských novin a Vídeňského týdeníku. Vydával sbírky veršů i prózu. Do let brněnského působení spadá i vydání Kuldových moravských národních pohádek. O prázdninách v letech 1853 a 1854 se Kulda léčil v Rožnově pod Radhoštěm a v okolí ve vesnicích se seznámil s lidovými vypravěči pohádek. Věděl, jaká by byla škoda, kdyby lidové pohádky a pověsti zůstaly nenapsány. S pomocí přátel vyhledával lidové vypravěče a zapisoval jejich vyprávění, přičemž je ponechával v původním znění bez úprav. Vydal celkem pět svazků Moravských národních pohádek a pověstí, a to dva díly z okolí rožnovského a po jednom z okolí Olešnice, Kamenice a Sloupu. Rukopisy jeho pohádek a pověstí jsou uloženy v muzeu v Ivančicích..

V letech 1859-1870 byl farářem v Chlumu u Sedlčan v Čechách. Také v tomto kraji se účastnil veřejného života a byl zvolen jako poslanec do českého zemského sněmu. Od r. 1870 byl až do své smrti kanovníkem na Vyšehradě. Do svého stáří byl literárně činný a platil za vzorného kněze, vlastence a obětavého mecenáše, muže energického a činorodého.

Do Kuldových farářských let v Chlumu spadá i soudní proces, v němž byl obviněn v souvislosti s vydáním brožury Církev a společnost od jeho přítele Jana Bílého. Úřady celý náklad jako protistátní konfiskovaly a oba kněží, Kulda i Bílý, byli postaveni před soud. Kulda přednesl na svou obhajobu vynikající řeč a soud oba obžalované osvobodil.

Byl neúnavným autorem poučných spisů náboženského obsahu i básní - vyšlo od něho téměř padesát svazků. Významně se podílel na vydávání českých časopisů, byl v písemném i osobním styku s významnými osobnostmi. Měl zvláště vyvinutý sociální cit, který se projevoval charitativními skutky a který nacházíme také v mnohých básních. Beneš Metod Kulda zemřel v Praze dne 6. 5. 1903 a jako ctěná a význačná osobnost byl pohřben na vyšehradském hřbitově.

V Kancionálu je uvedena píseň Svatý kříži, tebe ctíme, k níž napsal text.

Připravil František Čech
(pokračování)

ZPRÁVY A INFORMACE

První výročí kapličky v Sehradících. V sobotu 8. května uplyne rok, co otec arcibiskupa požehnal soukromou kapli v Sehradících. Od té doby se v ní konají pravidelné bohoslužby. Při mši svaté v sobotu 8.5. v 16.30 poděkujeme Pánu Bohu slavnou mší svatou.

Duchovní obnova seniorů na Svatém Hostýně ve dnech 14. - 16. května. Bližší informace na u nás na faře, nebo: e-mail: olsenior@seznam.cz.

Poutí k Panně Marii u Chladné studny: Římskokatolická farnost Vizovice Vás zve v neděli 16. května 2010 na mši svatou v 15:00 hodin k Chladné studni, kterou bude sloužit P. Antonín Kupka, ICLic., zlínský děkan.

Žehnání kříže v Sehradících. V sobotu 22. května v 16.30 při slavné mši svaté bude požehnan nově umístěný kříž u Obecního úřadu. Všechny srdečně zvou věřící ze Sehradic.

Rozšířené poradenství na Arcibiskupství v Olomouci. Pastorálně terapeutické poradenství - MUDr. Jitka Krausová. Manželské a rodinné poradenství - Mgr. Vít Husek Th.D. Poradenství v obtížných životních situacích - Bc. Marcela Řezníčková. Informace na faře, nebo na olomouckém tel. čísle: 587405250-3.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti v měsíci březnu 2010:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
1.5.:	3.	9.	5.
8.5.:	4.	10.	6.
15.5.:	5.	11.	7.
22.5.:	6.	1.	8.
29.5.:	rodíče	2.	9.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.